

[Erik Eriksen.]

tinget det lovforslag, han havde i baghånden for det tilfælde, at Lyngsø ikke til slut ville give køb.

Under denne forespørgselsdebat i folkettinget den 24. juli 1925 udtalte Stauning bl. a. — det står i folketingstidende 1924—25, overord. samling, sp. 131 —:

„Jeg har før vedkendt mig og mit parti den opfattelse, at der kan opstå situationer, hvor samfundets interesser bringes i fare, og hvor samfundet derfor må værnes af dem, der har ansvaret for samfundets anliggender . . . Da nu transportstrejke . . . blev iværksat . . ., skete der derved et brud på et overfor ministeriet givet tilsagn, og dette brud måtte før eller senere tvinge os til at handle anderledes end overfor den oprindelige del af konflikten.“

Jeg citerer videre af Staunings udtalelser, det står sp. 135:

„Landbrugseksporten er jo for Danmark blevet en vigtig, nationaløkonomisk faktor og af særdeles stor betydning for valutaforholdene og for handelsbalancen — og jeg har jo også et medansvar for den lovordning vedrørende valutaforholdene, som nylig var gennemført, og som jeg vidste før eller senere kunne blive påvirket af en langvarig standsning af vor udførsel til udlandet. Endelig er det da utvivlsomt også af vigtighed, at Danmark bevarer vundet marked. Når Danmark så længe og så godt har bevaret sit marked i England for landbrugsprodukterne, er det ganske sikkert ikke mindst, fordi Danmark leverer regelmæssigt og ensartet, medens andre, der har forsøgt at trænge sig frem, endnu ikke er nået til en sådan fuldkommenhed, at denne ensartede og regelmæssige levering har kunnet præsteres.“

Jeg må måske på denne baggrund spørge: Giver disse ord af Stauning ikke den nuværende regering noget at tænke på netop i forbindelse med søfolkenes strejke og de følger, den har for landbrugseksporten? Landbrugseksporten har jo ikke mistet sin betydning for valutaforholdene og heller ikke for handelsbalancen. Også den nuværende regering kan jo siges at have et medansvar for sikring af valutaforholdene.

Fremdeles er det vel også af den aller-

største betydning og vigtighed, at Danmark bevarer et vundet marked i England. Hvad vore konkurrenter siden 1925 måtte have vundet — eller indvundet — af evne til regelmæssige og ensartede leverancer, er noget, der kun kan skærpe den påpasselighed, som vi selv bør udvise i dette handelsforhold, der er af en så afgørende betydning for os.

Derfor synes jeg, det er urimeligt, at søfolkene ikke er taget med ind i dette forslag.

Jeg kunne også nævne et andet område — typograferne. Det er så meget mere urimeligt, som der jo var opnået enighed indenfor faget mellem arbejdere og arbejdsgivere. Ikke desto mindre løber denne arbejdsstandsning videre. Jeg behøver ikke ved denne lejlighed at gentage, hvor alvorligt det er, at man på denne måde undertrykker det frie ord, at man fratager alle partier på nær socialdemokraterne og kommunisterne deres presse. Det er stærkt, og det er udfordrende.

Jeg synes altså ikke, at forslaget kan siges at være vidtgående nok. Der er ting, vi må se på, og jeg kan allerede sige, at vi fra vor side — som jeg formoder også fra anden side — i udvalget vil søge at få fremmet de synspunkter, jeg her i mine kritiske bemærkninger har givet udtryk for.

Aksel Møller: Må jeg til at begynde med henlede den højtærede justitsministers opmærksomhed på et lille stykke i „Social-Demokraten“ af dags dato. Der står en lille meddelelse om, hvorledes det er gået Grønlandsskibet „Umanak“, som søgte at losse ved Grønlands Handels Plads; der er en skildring af, hvorledes havnearbejderne, som ikke er i strejke, af demonstranter blev forhindret i at udføre deres normale arbejdsopgave og derefter gik hjem. Jeg siger dette som en slags indledning til det, jeg iøvrigt har at sige i dag, uden at man på forhånd skal forlange, at det har nogen forbindelse med det, jeg iøvrigt vil sige, andet end at det betyder, at mit parti reserverer sig sin stilling til den højtærede justitsminister og hans ledelse af justitsen i Danmark i disse dage. Der vil blive lejlighed til, når disse mere hastende temaer, som vi beskæftiger os med i dag, er bragt til side, at vende tilbage til dette.